

Sygn. akt IV KK 42/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

w sprawie **T. Ł.**

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 29 października 2019 r.,

kasacji Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego na niekorzyść
oskarżonego

na postanowienie Sądu Rejonowego w B.

z dnia 12 stycznia 2018 r., sygn. akt III K (...)

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2018 r. w sprawie sygn. akt III K (...) Sąd Rejonowy w B. (w punkcie trzecim) orzekł, co następuje:

„3. na mocy art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 101 § 1 pkt 4 kk i art. 102 k.k. przyjmując, iż oskarżony T.Ł. zarzucanym mu czynem wyczerpał znamiona występkę z art. 158 § 1 kk umorzyć postępowanie w sprawie wobec przedawnienia karalności;”

Orzeczenie nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 22 lutego 2018 r. (t. IV, k. 695 - 697).

Kasację od tego postanowienia wniósł – na niekorzyść oskarżonego – Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny. Zaskarżając postanowienie w pkt 3 zarzucił mu: *„rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 102 k.k. w zw. z art. 2 ustawy z dnia 15 stycznia 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r., poz. 189), polegające na wyrażeniu błędnego poglądu, że w odniesieniu do czynu oskarżonego T.Ł. popełnionego w dniu 26 stycznia 2007 r. i zakwalifikowanego jako występki z art. 158 § 1 k.k. - w dniu 26 stycznia 2017 r. nastąpiło przedawnienie karalności, podczas gdy termin ten winien być ustalony na podstawie przepisu art. 102 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 marca 2016 r., w związku z czym ulegał przedłużeniu nie o 5, jak przyjął Sąd, lecz o 10 lat, co skutkowało niezasadnym umorzeniem postępowania karnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.”*

Podnosząc taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego w tej części postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co skutkowało jej uwzględnieniem w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Rozpoznając sprawę w granicach zarzutu (art. 536 k.p.k.) trzeba stwierdzić, że rozstrzygnięcie zawarte w pkt 3 postanowienia Sądu Rejonowego w B. zapadło z rażącym naruszeniem wskazanych w kasacji przepisów prawa. Czyn zarzucony oskarżonemu miał mieć miejsce w dniu 26 stycznia 2007 r., a przyjęta kwalifikacja prawna wskazywała jako podstawowy termin przedawnienia karalności z art. 101 § 1 pkt 5 k.k. okres 5 lat. Okres ten jednak ulegał przedłużeniu stosownie do dyspozycji art. 102 k.k. o kolejny okres, tj. 5 lat (ustawa z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny - Dz.U. z 2005 r., Nr 132, poz. 1109), co oznaczało, iż przedawnienia karalności nastąpiłoby w dniu 26 stycznia 2017 r. Rzecz jednak w tym, że przepis art. 102 k.k. został zmieniony ustawą z dnia 15 stycznia 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny (Dz. U. 2016, poz. 189) i z dniem wejścia tej noweli w życie, tj. z dniem 2 marca 2016 r. okres przedawnienia karalności z art. 102 k.k. został wskazany jako 10 lat dla przestępstw określonych w art. 101 § 1 k.k. Zarazem, stosownie do dyspozycji art. 2 wskazanej noweli, do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy o przedawnieniu w brzmieniu nadanym tą

ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął. Do dnia 2 marca 2016 r. nie minął jednak termin przedawnienia łącznie w wymiarze 10 lat (taki termin wynikał również z treści art. 102 k.k. w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 396), co oznaczało, iż termin przedawnienia karalności przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. zarzucanego oskarżonemu mija dopiero w dniu 26 stycznia 2022 r. (5 lat z art. 101 § 1 pkt 4 k.k. oraz 10 lat z art. 102 k.k.). W tej sytuacji zaskarżone postanowienie nie mogło się ostać. Nie jest zasadnym wniosek o przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Kwestia przedawnienia karalności wskazanego w postanowieniu czynu nie może być obecnie przedmiotem orzekania, co czyni zasadnym uchylenie zaskarżonego w pkt 3 postanowienia bez orzeczenia następczego.

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.

as